

1048 TRPLJENJE GOLIH DUŠ.... SLOVESNOSTI NA ZEMLJI....

11. Avgust 1939: knjiga 19 [Bertha Dudde](#)

V trenutku smrti je duša v skrajni stiski, če spozna praznino svojega življenja, in ta trenutek je zanjo strašen boj. Revna in zapuščena prehaja skozi vrata večnosti, v stanju, ki je usmiljenja vredno, ker se spominja svojega zapravljenega življenja in se ne more odrešiti krivde. In v tej stiski je pogosto boleče, kar se razodeva duhovnemu očesu takšnih duš, ki so bile na Zemlji nenavadno čaščene in slavne, vendar teh slovesnosti ni mogoče z nikakršno povezavo spraviti v njihovo nadvse bedno bivanje v onostranstvu.

Ves blišč na Zemlji je za takšno dušo neizrekljiva bolečina, saj je bil na neki način povod za njeno posvetno prizadevanje in s tem tudi za njeno sedanje stanje. In zdaj ta duša tava gola in v popolni revščini, in vse slovesnosti (cereminije), ki se prirejajo v njeno čast na Zemlji, ji ne morejo ponuditi niti najmanjšega olajšanja. Dušo napolnijo le z jezo, samoobtoževanje pa je tako strašno, da tava v stanju agonije. Le misel, z ljubeznijo poslana za njo, ji lahko prinese olajšanje, zato lahko duša upa na olajšanje le, če na Zemlji za seboj pusti ljudi, ki so bili resnično z njo v ljubezni povezani. Vsako še tako majhno delo ljubezni, ki ga je nekoč na Zemlji storila, je blagodejno zanjo, zdaj ko je v vsej svoji goloti, in ko se tak človek na Zemlji nje ljubeče spominja, ji to daje moč, in v svoji zapuščenosti išče način, kako ublažiti svojo grozno situacijo. Čim bolj je bilo njeno zemeljsko življenje prazno ljubezni, tem težje bo našla pot k luči.... Amen.

[Bertha Dudde](#)